

రఘుణభాస్కర

(28)

(పోలవరంలో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము, 7-2-96)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఆంజనేయస్వామికి స్వయంతపని అంటూ ఏదీలేదు. రాముడు పనే ఆయనపని. రాముడు రూపం ధ్యానం చేసుకోవటం, రామనామం స్ఫురించుకోవటం, రాముడు పనిచేయటం. ఆయనకు నేను నాది రెండూ లేవు. ఆంజనేయస్వామి తన హృదయంలో రాముడిని ఎలా నిలుపుకున్నాడో అలామన హృదయంలో భగవంతుని నిలుపుకొంచే మన మనస్సు పక్షానికి వస్తుంది. మనకు మోక్షసుఖం తెలుస్తుంది.

దేహప్రారబ్ధమునుబట్టి కషం వస్తూ ఉంటుంది, సుఖం వస్తూ ఉంటుంది. మనజీవితంలో వచ్చే కష సుఖాలను ఎలా ఎదుర్కొవాలో, ఎంత శాంతముగా జీవించాలో, వికారము లేకుండా ఎలా జీవించాలో, రామాయణంలో పొందికగా వాల్మీకి చెప్పాడు. మానవుడి ప్రవర్తన ఎలా ఉండాలి, మానవుడి ధర్మం ఎలా ఉండాలి అనేది ఎక్కువగా రామాయణంలో కనబడుతుంది.

మనం సింపుల్గా ఉంచే పవిత్రులమవుతాము, మనం ఎంత నిరాడంబరముగా ఉంచే అంత పవిత్రత మనకు చేకూరుతుంది. మనం సింపుల్గా ఉంచే, పవిత్రంగా ఉంచే దేవుడు మనకు అనుభవంలోనికి వస్తాడు. ఎందుచేతనంచే దేవుడు సింపుల్గా ఉంటాడు, పవిత్రంగా ఉంటాడు. దేవుడు పరమపవిత్రుడు. మనం సింపుల్గా ఉండటం ప్రాక్షిసు చేస్తే మనకు భగవదనుగ్రహం కలుగుతుంది.

రాముడు అంచే ఆత్మే. దశరథుని కుమారుడు రాముడు వేరు, మనలో ఉన్న ఆత్మారాముడు వేరు కాదు. దశరథుని కుమారుడు రాముడు ఆత్మారాముడే. ఆత్మారాముడు దశరథునికుమారుడు రాముడుగా ఎందుకు అవతరించాడు అంచే మనం ఎలా ప్రవర్తించాలో, ఎలా మాట్లాడాలో ఇంద్రియనిగ్రహం ఎలా నేర్చుకొవాలో, జీవితంలో వచ్చే కపోలను ఎలా తట్టుకొవాలో, ఎలా జీవిస్తే ఎల్లా ప్రవర్తిస్తే మన హృదయంలో ఉన్న ఆత్మారాముడు తెలియబడతాడో మనకు చూపించటంకోసం ఆత్మారాముడే దశరథుని కుమారుడు రాముడిగా అవతరించాడు. మనలను మనం ఎలా నియమించుకుంచే ఆత్మారాముడు దొరుకుతాడో బయట దశరథుని కుమారుడు రాముడు మనకు చూపించాడు.

మనస్సుదగర చెడ్డ ఏమిటిలంచే నీ గురించి నీవు ఆలోచించుకో అని చెపితే అది వినదు. ఎంతసేపు ఇతరులగురించి చెపుతుంది. ఇతరులు ఎలా ఉంచే మనకుఎందుకు. మన ప్రవర్తన సరిగా చూసుకోవాలి. నువ్వు వచ్చాక ఇతరులు వచ్చారు. నువ్వురాకముందు ఇతరులు లేరు. ఇతరులను విచారణచేసేబదులు నీ మనస్సును విచారణ చేసుకో. మనస్సు తన్నతాను విచారణ చేసుకుంచేగాని దానిమూలంలోనికి అది వెళ్లలేదు. మనస్సు దానిమూలంలోనికి వెళితే ఆత్మారాముడు తెలియబడతాడు. నీ గురించి నీవు ఆలోచించుకోని, నీ మనస్సులో ఏమైనా లోపములు ఉంచే చూసుకోని, వాటిని తోలగించుకోని నీవు భాగుపడటానికి ప్రయత్నించు.

మిలో ఏదైనా ఒక వాసన ఉంది అనుకోండి. ఆ వాసన తోలగించుకోవటానికి ఏదో కొంచెము ప్రయత్నిం చేసి ఇంకా ఆ వాసన నశించటం లేదు ఏమిటి అని అనుకోకూడదు. రాముడు ఎంత సహనంగా ఉన్నాడో, ఎంత ఓర్చుగా ఉన్నాడో అంత సహనంతోటి. అంత ఓర్చుతోటి మనం సాధన చేస్తే ఆ వాసన

నశిస్తుంది. వాసన నశిస్తుందా, నశించదా అనే అనుమానం ఎవరు పెటుకోవదు. మిారు ప్రాకీసు చేస్తే తప్పకుండా నశిస్తుంది. వాసనకు అనుగుణంగా వెళ్కుండా, వాసనకు ఎదురీది వాసన తొలగించుకోవటానికి మిారు హృదయపూర్వకంగా ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే అది నశిస్తుంది. భగవంతుని పూజించటం, జపించటం, ధ్యానించటం ఇవి అన్నీకూడా వాసనను నశింపజేయటానికి. మనలను మనం అణచిఉంచుకోవాలి. ఎంత అణిగి ఉంటే అంతమంచిది. ఇతరులు ఎలా ఉన్నారు అన్నది సమస్యకాదు. రాముడు ఆయన జీవితమును ఎలానియమించుకోన్నాడో నీ జీవితమును అలా నియమించుకోవాలి.

నీటిలో కెరటాలు ఎలా వస్తాయో అలాగే రోజ్జా మన మనస్సులో కెరటాలు వస్తూ ఉంటాయి. నీటిలో కెరటాలు వచ్చినపుడు ఈనీరే కెరటంక్రింద మారుతుంది. కెరటం వేరు, నీరువేరు కాదు. అలాగే మనస్సు ఒకోసారి కోపంక్రింద, ఒకోసారి ద్వేషంక్రింద మారుతుంది. ఒకోసారి వారికి నష్టం వచ్చే పనులు వారే చేసుకొంటారు. ఎందుచేతనంటే ఆ బైములో మనస్సు వారి స్వాధీనంలో ఉండదు. ఏదో కెరటం వస్తుంది. ఆ కెరటానికి లోబడిపోతారు. నీరే కెరటంక్రింద ఎలా మారుతోందో అలాగ మనస్సే కోపంక్రింద, ఇష్టంక్రింద, ద్వేషంక్రింద, చిరాకుక్రింద మారుతోంది. ఆ కెరటాలవేగము తగాలి. ధ్యానంచేయటంవలన ఆ కెరటాలవేగము తగుతుంది. ఒకే వస్తువును నిరంతరము చింతించటం ధ్యానం. మనస్సును నీవు ఎవరు అని అడగటం విచారణ పద్ధతి. నీవు ఎవరపు, ఇంతకాలంనుండి నన్ను పట్టుకొని పీడిస్తున్నావు, నీకు నాకు సంబంధం ఏమిటి అని మనస్సును అడగాలి. విచారణవలన, ధ్యానంవలన మనస్సు దానిమూలంలోనికి వెళుతుంది. దానిమూలంలోనికి వెళ్చినపుడు మనస్సు నశిస్తుంది. ఎలాగైనా చేయవచ్చు. గమ్యం మాత్రం మనస్సు నశించటం.

ఇంద్రియనిగ్రహానికి, మనోనిగ్రహానికి భక్తి మనకు సహాయం చేస్తుంది. భక్తి లేకుండా జూనమురాదు. భక్తిని జ్ఞానమాత అన్నారు భగవాన్. భక్తివలన మనిషి సంస్కరింపబడతాడు. భగవంతునిమిద్దీ నీకు ప్రేమ ఉంటే అది భక్తి అన్నారు. ఎదుటిమనిషిమిద్ద ప్రేమ లేకపోతే వాడిలోని దోషములు మనకు కనబడతాయి. ప్రేమ ఉంటే వాడిలోని దోషములు మనకు కనబడవు. ప్రేమలేకుండా భక్తి కలుగదు. ప్రేమ వ్యాపారం చేయదు. ప్రేమకు ఇవ్వటమేగాని అడగటం ఉండదు. భగవంతుడు ప్రేమస్వరూపుడు. ఆయనకు మనపట్ల ప్రేమఉందికాబట్టి మనకు ధ్యానంకుదురుతోంది, ఆయన స్వరణ కుదురుతోంది.

భగవంతునియందు ప్రేమలేకుండా భగవంతుని మనం ధ్యానించలేము. ఒకవేళ చేసినా అది అంటించుకొన్నట్లు ఉంటుందిగాని సహాయంతో ఉండదు. మనస్సు ఎప్పుడైతే భగవంతుని ప్రేమిస్తోందో ఆప్రేమలోనే అది కరిగిపోతుంది. ఏ దేవుని పూజిస్తున్నారో వాడు ఆత్మని ఇవ్వడు. మిారే ఆత్మ అయినపుడు ఇంక ఆత్మను ఇవ్వటం ఎందుకు. మిారే ఆత్మ అయినప్పటికీ దేహం తెలుస్తోంది, అహంభావన తెలుస్తోంది గాని మిాకు ఆత్మ తెలియటంలేదు. ఏకారణములవలన మిారు ఆత్మ అని మిాకు తెలియటంలేదో ఆకారణములను తొలగిస్తాడు. వాడు దేవుడు. మనకు భగవదనుభవం పొందటానికి అడ్డువచ్చే అడవినంతా నరుకుతాడు. ఇది దేవుడైచేసేపని.

మిారు సాధన చేసేటప్పుడు మిారు నడిచే దూరం తక్కువగా ఉంటుంది. మిా ప్రేమకు కరిగిపోయి దేవుడే ఎక్కువదూరం వస్తాడు. ఆవిషయం మిాకు తెలియకపోయినా జరిగేది అదే. భగవంతునితెలుసుకోవాలి అనే ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే భగవంతునివైపుకు మిారుచేసే ప్రయాణంకంటే భగవంతుడే ఎక్కువదూరం మిావైపుప్రయాణించి ఆయనలో ఐక్యం చేసుకొంటాడు. కానీ మనం ఏమనుకొంటాము అంటే మనమే ఎక్కువ దూరం వెళ్కున్నాము అనుకొంటాము. ఆయనే ఎక్కువదూరం వస్తున్నాడు అని చెపుతున్నారు, నిన్ను నీవు అర్పించుకొని భగవంతుని ప్రేమిస్తూ ఉంటే నీ ప్రేమకు కరిగిపోయి నిన్ను ఆయనలో ఐక్యం

చేసుకొంటాడు. ఆయన అనుగ్రహంవలననే ఆయనతెలియబడతాడుగాని కేవలం నీవు ప్రయత్నం చేసి ఆయనను పొందలేవు. అలాగని నీప్రయత్నం వద్దుఅనికాదు.

మనద్వాటే మనంచేస్తూ ఉండాలి. మా అమృ మంచిదికాదు అందుకు చూడటంలేదు అంటారు. అదిమనకు అనవసరము. అమృని చూడమని దేవుడు చెప్పాడు కాబటీ చూడటం అంతే. మంచిదికాకపోతే మనకు నషం ఏమిటి అది దేవుడు చూసుకొంటాడు. మనద్వాటే మీనంచేసేయటమే. భగవంతుడు చెప్పిన పనిని చేయటం, చేయవద్దు అని చెప్పిన పనిని మానివేయటం అంతే.

మనిషిని పీడించేవి వాసనలు - ఒక మనిషికి కోపం వస్తుంది, ఒక మనిషికి అసూయవస్తుంది. ఇవి అన్నీ చూసిమారు కంగారుపడవద్దు. వారిమిద ద్వేషంపెట్టుకోవద్దు. అమనిషిలో ఉన్నవాసన అటువంటిది. కొంతమందికి చంటిపిలలకు చెప్పినట్లుగ్గా చెప్పేవారు భగవాన్. అయినా వారు అరంచేసుకొనేవారుకాదు. ప్రక్కన ఉన్నవారు ఇంతబాగా చెప్పారు అయినా వారు అరంచేసుకోవటంలేదు తీంటే వాసన బలీయమైనది అనేవారు భగవాన్. వాడిలో ఉన్న వాసనవలన మనోం చెప్పినమాట వాడికి అర్థంకావటంలేదు. పాపం వాడుఏమి చేస్తాడు వాసన అత్యంతబలీయమైనది అనేవారు భగవాన్. పైకి అలా చెప్పేవారుగాని లోపల వాసన తగించటానికి ప్రయత్నంచేసేవారు అదే అనుగ్రహం.) B)

దేహప్రారభం జరగనివ్వండి. కంగారుపడకూడదు. కంగారుపడిచనిపోతే పిశాచజన్మలు వస్తాయి. ప్రారభం ప్రకారం ఏమృలను ఊరేగిస్తే ఊరేగిస్తారు, మిమి మొటికాయిలు తినవలని ఉంటే తింటారు. ఇవి అన్నీ నిజంకాదు. ప్రారభంపోవటం మంచిది. ప్రారభమును అనుభవిస్తే అది పోతుంది.

నీకు ఇష్టం ఉన్నాయ్యదం చేయాలి, ఇష్టం లేకపోయినా యుదం చేయాలి. నీవు చేసే పనే ఇష్టంతో, ప్రీతితో చెయ్యి. అలా చేస్తే కొత్తవాసనలు రావు, పాతవాసనలు పోతాయి. అపనిచేయటం నీకు ఇష్టం లేదు అనుకో ప్రకృతి నీచేతబలవంతంగా చెయిస్తుంది. ఇష్టంలేకుండా చేస్తే పనీ తప్పదు, మనస్స పాడైపోతుంది. అలా ఉండవద్దు అని కృషుడు అరుసుడితో చెప్పాడు. కృషుడు చెప్పిన ఈమాటలలో భగవద్గీతాసారం అంతా ఉంది అని నాఉద్దేశ్యం, ఈమాట నాకు బాగా నచ్చింది అని శ్రీనాన్నగారు అన్నారు.

కొంతమంది మనుషులకు మనం ఎంతసేవ చేసినా వారికి గుర్తింపే ఉండదు. కృషుడు ఏమిచెపుతున్నాడు అంటే వారు గుర్తిస్తారు, వారు గుర్తించరు ఆ గొడవనీకు ఎందుకు? వారి హృదయంలో నేను ఉన్నాను కదా నేను గుర్తిస్తాను. నీకు మోకం ఇచ్చేవాడిని నేనుకదా. జీవుడు గుర్తిస్తే ఏమిటి, గుర్తించకపోతే ఏమిటి. కర్మఫలితమును ఇచ్చేవాడిని నేను కదా అంటున్నాడు కృషుడు. మిమి చేసే పనినిబట్టి ఫలితం వచ్చివేయదు. ఆయన ఆజ్ఞనుబట్టి ఫలితం వస్తుంది. అది గుర్తు పెట్టుకొండి.

సమాజంలోని పేచీలకు, కుటుంబంలోని పేచీలకు, అన్ని కలతలకు అహంభావనే కారణము. అహంభావనను తొలగించుకోమని ఎక్కువగా భగవాన్ చెపుతూ ఉండేవారు. ఎందుచేతనంచే అహంభావనవలన మనకు ఉన్న తెలివి చచ్చిపోతుంది. కాలం వృధా అవుతుంది. దీనివలన కోపం వస్తుంది. కోపంవలన శరీరంలో ఉన్న శక్తి అంతాభుర్యాలయపోతుంది. నాభర్తమిద కోపంపోవటంలేదు ఎందుకంచే ఇంటికి నలుగురు చుట్టాలు వచ్చినపుడు కూరబాగాలేదు అన్నారు. అప్పటినుండి ఆయనమిద కోపం పోవటంలేదు అని ఒకర్చి నాతో చెప్పారు. ఆయన అంటే అన్నారులెండి, దానివలన మికు నషం ఏమిటి. అహంభావనే మిమి అనుకోవటంవలన ఈ నషం అంతావస్తోంది. విడదిసుకొంటే ఏమిలేదు. కానీ ఈకోపంవలన మికు మూడు నషాలు 1) మికు తెలివితేటలు ఉన్నాయి. దీనివలన తెలివితేటలు తగిపోతున్నాయి. 2) ఇంకోమంచిపని చేసేకోకుండా ఈకోపం అడ్డువస్తోంది. అంటే శక్తిభర్య అవుతోంది. 3) కాలం వృధాఅవుతోంది. ఇది

అంతా ఆహంభావనవలననే వస్తోంది అని చెప్పారు. ఆహంభావన ఉంటే అంతా ఉంది. అది లేకపోతే ఏదీ లేదు. ఆహంభావన పోతే ఈ గొడవలు అన్ని పోతాయి అని చెప్పటంకోసమే ఆహంభావన తోలగించుకోమని భగవాన్ చెప్పేవారు.

మీ ఇంటిలోని భార్య, పిల్లలు వచ్చి మేము నీ కుటుంబము అని చెప్పటంలేదు. నీవు అనుకొంటున్నావు వారు అంతా నాకుటుంబమే అని. అంటే ఒక దొడ్డివేసుకొంటున్నావు. ఈ జన్మలో ఒకదొడ్డి, రాబోయే జన్మలో ఇంకో దొడ్డి. అంటే ఈ పశువును దొడ్డిమార్పుర్తారు అన్నమాట. దేహంనుండి విడిపోతే వటంవలన మోక్షంరాదు. దేహం ఉండగానే ఆహంభావననుండి విడిపోతే మోక్షం వస్తుంది. ఇంక బందులదొడ్డిలలోనికి వెళ్లనక్కరలేదు.

కొంతమందికి నమ్మే స్వభావము తక్కువగా ఉంటుంది. అసలు ఏదైతే ఉందో దానిని నమ్మయి. మనస్సు కల్పించిన విషయములను నమ్ముతారు. దేవునిమిద నమ్మకం లేకపోతే, విషాయం లేకపోతే నేనును నమ్ముతున్నావు కదా. ఆనేనునుండి విడిపో. ఈ నేనును తీసుకొనివెళ్లి భగవంతునికి అర్పించు. నీకు మోక్షం వస్తుంది. నీకు నమ్మే స్వభావం లేకపోతే విచారణచేసి ఈ నేనును పోగొట్టుకో. అలాగైనా మోక్షం వస్తుంది. నీకు తెలికైన మార్గములో ప్రయాణించి ముందునీవు తరించు, దుఃఖములోనుండి బయటపడు.

ఎవడైతే బ్రహ్మంలో ఐక్యమయి బ్రహ్మంగురించి చెపుతున్నాడో వాడు చెప్పినమాటలు ఏను అని యముడు చెప్పాడు. జ్ఞాని మాటలు ప్రమాణంగా తీసుకో లేకపోతే శాస్త్రమును ప్రమాణంగా తీసుకో. వస్తువు అనుభవంలో లేనివారు చెప్పిన మాటలను ప్రమాణంగా తీసుకోవద్దు. చెప్పేవాడికి విషయం సరిగా తెలియనపుడు ఏనేవాడికి అర్థమయ్యేలా వాడు ఎలా చెప్పగలడు. వాడు కంగారుపడతాడు. చివరకు ఏనేవారినికూడా కంగారుపెడతాడు. వాడి Brainలోనే confusion ఉన్నప్పుడు మనకు clarity రాదు. Clarity రాదు అనుకొండి మనం ప్రయాణించేయలేము. స్పృష్ట ఉండాలి.

కొంతమందికి బాహ్యంగా చూస్తే అన్ని ఉంటాయి. వారుకూడా అశాంతి^{ర్థి}గురితపుతారు. మనస్సులో బాధపడుతూ ఉంటారు. దీనికి ఆహంభావనే కారణము. నీ దుఃఖానికి కారణము, నీ అశాంతికి కారణము బయటలేదు. నీలోపలే ఆహంభావన రూపములో ఉంది. దానిని తగిస్తే నీ అశాంతి తగిపోతుంది, నీ దుఃఖము తగిపోతుంది. నీవు మరల బందులదొడ్డిలోనికి వెళ్లనక్కరలేదు. దేహము వచ్చింది అంటే బందులదొడ్డిలో పెట్టేస్తారు. ఆహంభావన నీలోపలే ఉంది కాబట్టి నీవు లోచాపునుపెట్టుకొని దానిని గమనిస్తూ ఉండు. దాని రాకపోకలను చూసుకొంటూ, అది ఎలా విజృంభిస్తోందో చూసుకొంటూ లోచాపుతో దానిని గమనిస్తూ ఉంటే అది అణిగిపోతుంది. దాని విజృంభణ ఆగినపుడు ఆహంభావన నాశనం అవ్యాటం ప్రారంభమవుతుంది. ఆహంభావన నశించటం ఆత్మానుభవం కలగటం ఒకేసారి జరిగిపోతుంది.

జ్ఞానులు చెప్పిన మాటలు ఏనండి, మంచి గ్రంథాలు చదవండి, సత్యరుషుల సహవాసం చేయండి, ఆహార విషయంలో జ్ఞాగ్రత్తగా ఉండండి, మంచి పనిని మికు ఇషం లేకపోయినా ఇషం చేసుకొని చేయండి, ధ్యానం చెయ్యండి, జపం చెయ్యండి ఇవి అన్ని సాధనకు అవసరమే. కాని వీటి అన్నింటికంటే భగవదనుగ్రహం ముఖ్యం. అంటే మిఱు ఏదైనా ఒకపని చేసినా, ఒకమాట మాటడినా అది దేవుని అనుగ్రహం సంపాదించటానికి మికు సహకరించాలి. సూర్యుడు బయట చీకటిని మాత్రమే పోగొట్టగలడు. లోపల చీకటిని పోగొట్టలేదు. దేవుని అనుగ్రహం వలననే నీలోపల చీకటిపోతుంది. అందువలన అన్నింటికంటే దేవుని అనుగ్రహం ముఖ్యం. అందువలన దేవుని వాక్యమును ధ్యానించుకొంటూ, జ్ఞానులు చెప్పిన మాటలను ధ్యానించుకొంటూ అజ్ఞానమునుండి బయటపడి నీవు తరించు, సుఖస్వరూపమును పొందు.